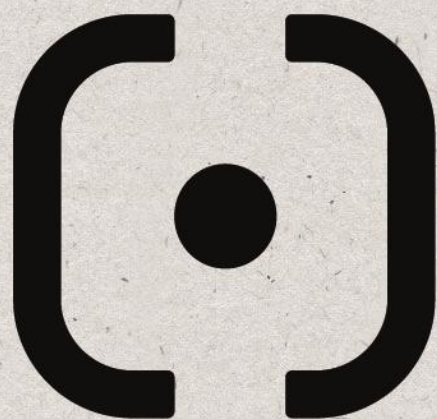

JEDEN SVĚT

FESTIVAL
DOKUMENTÁRNÍCH
FILMŮ O LIDSKÝCH
PRÁVECH

www.jedensvet.cz

AKTUALIZACE SYSTÉMU

22. - 25. března 2018

Police nad Metují

ZÁVĚREČNÁ

ZPRÁVA

Sedmý ročník pod heslem Aktualizace systému

I letos se Police nad Metují zařadila mezi 36 měst, do kterých se z Prahy přesunul Jeden svět. Jde o největší festival lidskoprávních dokumentů, s ambicemi promítnout ty nejlepší z více než tisíce přihlášených snímků a při projekcích a následných debatách motivovat kritické myšlení, společenskou změnu, a spolu s tím vytvářet zázemí pro další pořadatele, jak u nás, tak v zahraničí. Přestože se letos mezi organizátory přidala další čtyři města, stále zůstáváme nejmenším zapojeným městem republiky, v rámci kraje jediným kromě Hradce Králové.

Opět pod hlavičkou spolku Julinka, v mírně obměněném týmu jsme se na konci roku 2017 pustili do příprav. A výsledek? Během čtyř dnů jsme promítli 15 snímků, dalších 9 snímků měli diváci možnost vidět po většinu festivalu pomocí speciálních brýlí ve virtuální realitě. Proběhlo 11 pofilmových debat s 13 hosty, z toho dva rozhovory jsme uskutečnili po Skype, ostatních jedenáct hostů Polici navštívilo osobně, ať už „na otočku“ nebo využili víkendového termínu k návštěvě Policka a okolí. Stabilní publikum zůstalo festivalu věrné i letos, na projekcích jsme napočítali 770 diváků, prodali jsme 41 akreditací a 400 vstupenek. Na jeden film tak přišlo v průměru 50 diváků. I letos jsme festival omezili na prostory Kolárova divadla, které jsme oživilí kavárnou, odpočinkovými zónami, čajovnou a dalšími doprovodnými aktivitami, které se vážou na problematiku lidských práv,

ochrany životního prostředí a udržitelného životního stylu. Snažíme se, aby byl festival pro naše hosty filmovým svátkem, kde nejenže získají nové informace či se ponoří do příběhů postav, ale také festival „prožijí“ jinak, než běžnou návštěvu kina. Podařilo se nám minimalizovat množství odpadů vzniklých během festivalu a také otvírat filmové projekce lidem, kteří by jinak do kina nemohli přijít, nebo by se přijít ostýchali.

Snažíme se také hledat cesty, jak propojit film a náš každodenní život, a to nás vždy vrací k místu, kde žijeme. Tradičně vybíráme filmy, které budou ve sportovně, environmentálně i kulturně zaměřené Polici rezonovat. Do debat zveme jak zajímavé hosty z celé republiky, tak zapojujeme i lokální organizace – letos byly mezi nimi Tichý svět nebo Organizace na pomoc uprchlíkům, obě z Hradce Králové, dobrušská gymnastka a trenérka Pavla Škraňková, zakladatelka náchodské Montessori školky a školy Lenka Horváthová či hronovský čajovník a cestovatel David Fišer.

Letošní ročník byl navíc po dvouleté pauze opět benefiční. Tradice festivalu inspirovala k myšlence benefice také sdružení MaMiNa, pořadatele Velikonoční výstavy v Pellyho domech. Poprvé se letos rozhodli vyhradit část vystavených výrobků dětí k prodeji. Společně jsme přispěli Hospicu Anežky České v Červeném Kostelci částkou 7.600 korun.

Program

Čtvrtek 22. 3. 2018

18:00 slavnostní zahájení festivalu
a projekce snímku *Rebelská střední*
v Berlíně (92')
debata s Tomášem Feřtekem, odborným
konzultantem společnosti EDUin,
a Lenkou Horváthovou, zakladatelkou
Montessori MŠ a ZŠ Zvoněnka v Náchodě
po projekci výdej jídel, u okénka Bistro
Pecka Náchod

Pátek 23. 3. 2018

10:00 *Nerodič* (83') (hlídání dětí)
16:00 *Vzdálený štěkot psů* (86')
18:00 *Hranice práce* (71')
(audiokomentář)
debata s Apolenou Rychlíkovou,
režisérkou filmu
20:00 *Město duchů* (90') (titulky pro
neslyšící)
skype debata s Michałem Przedlackim,
humanitárním pracovníkem,
dokumentaristou a reportérem
21:15 *Azurová* (76') (titulky pro neslyšící)
k filmu se vztahuje SWAP / dobročinný
bazárek – nechte plavat, co
nepotřebujete, a přijďte si ulovit něco
potřebného

Sobota 24. 3. 2018

10:00 *Stát se tím, kým jsem byl* (95')
(titulky pro neslyšící)
debata s Davidem Fišerem, cestovatelem
a čajovníkem / po celý den ochutnávka
indické masaly, vaří Čajovna u Bílého
draka, Hronov
13:00 *Neslyšící syn* (72') (hlídání dětí)
(titulky pro neslyšící) (tlumočení z/do
znakového jazyka)

o projekci krátká debata s Michaelou
Novotnou a Věrou Beranovou,
pracovnicemi organizace Tichý svět
Hradec Králové, poté workshop *Pestrý
tichý svět* v šatně divadla

15:00 *Ženy venezuelského chaosu* (83')
skype debata s Markétou Pilátovou,
spisovatelkou a hispanistkou

17:15 *Za hranicemi možností* (74')
debata s Pavlou Škraňkovou, bývalou
aktivní závodnicí, nyní rozhodčí a
trenérkou v SK MG Dobruška

19:15 *Čističi* (88')
debata se Štěpánem Žádníkem,
absolventem Katedry mediálních studií
a žurnalistiky FSS MU v Brně

21:30 koncert Vladimíra Václavka

Neděle 25. 3. 2018

10:00 *V zajetí* (89') (hlídání dětí) (titulky
pro neslyšící)
debata s Markétou Hronkovou, ředitelkou
organizace La Strada

13:00 *Cizinec v ráji* (72') (hlídání dětí)
debata s Yvonou Hofmanovou, vedoucí
pobočky Organizace pro pomoc
uprchlíkům v Hradci Králové

15:30 *Zeptejte se sexperta* (80')

17:00 *Švéd v žigulíku* (64')
debata s režisérem Petrem Horkým,
zakončení festivalu

Festivalová dramaturgie

Celkem bez velké diskuze jsme se shodli, že jedním z oborů, který by si opravdu zasloužil zaktualizovat, je školství. Jako zahajovací snímek jsme proto vybrali dokument *Rebelská střední v Berlíně* o škole, do níž by si asi mnozí z nás přáli chodit.

Lidskoprávní vlnu v tomto roce zastoupily zejména čtyři výrazné snímky: *Čističi* o obyvatelích Filipín, kteří často nemají na výběr a musí vzít za vděk práci, během níž jsou v každodenním kontaktu se závadným obsahem na internetu; *Město duchů* zachycující odvahu skupiny novinářů ze syrské Rakky a jejich boj proti bezuzdnému řádění Islámského státu; *Vzdálený štěkot psů* o šrámech, jež nechává válka na Ukrajině na duších dětí; *Ženy venezuelského chaosu* o katastrofě, do níž se Venezuela dostala za vlády Nicólase Madura. Doplnil je formálně velmi zajímavý snímek *Cizinec v ráji*, komentující přístup Evropy k problému migrace a přijímání imigrantů.

Nabídli jsme ale i jiné příběhy: *Za hranicemi možností* o obrovském úsilí, jež musela vyvinout olympijská vítězka v gymnastice Rita Mamun; *Stát se tím, kým jsem byl* o velké touze ladackého chlapce vrátit se do tibetského kláštera, v němž působil ve svém minulém životě; *V zajetí* o odvaze vzepřít se a změnit svůj život, i když je vám přes padesát a jste na všechno sama; *Azurová*, o nasazení dobrovolníků i profesionálů při ochraně stále ohroženějších oceánů, které nepolevuje, i když se dosažené změny mohou jevit jako nepatrné.

Silnými osobnostmi jsou také neslyšící Tobias, hrdina snímku *Neslyšící syn*, který natočil přímo jeho otec, a devadesátiletý doktor Vatsa, který v puritánské Indii usiluje o sexuální osvětu – jeho úsilí zachytil film *Zeptejte se sexperta*. Z nabídky českých dokumentů jsme zvolili společností rezonující snímek Apoleny Rychlíkové a Saši Uhlové *Hranice práce*, páteční dopolední projekci jsme vyhradili snímku *Nerodič* Jany Počtové o proměnlivých podobách moderního rodičovství a festival zakončil dokument *Švéd v žigulíku*, ukazující (markou) snahu špičkového švédského manažera změnit pracovní morálku a mentalitu zaměstnanců státní ruské automobilky, které se osobně zúčastnil režisér a také novinář časopisu *Respekt* Petr Horký.

Doprovodný program

I letos bylo našim cílem proměnit Kolárovo divadlo v místo setkávání, zamyšlení a inspirace. Prostor kina zpříjemnily hojně užívané odpočinkové zóny. V provozu byla festivalová kavárna broumovského Café Dientzenhofer a během soboty servírovala hronovská čajovna indickou masalu. Mezi projekcemi bylo možné vyměnit nepotřebné za potřebné na festivalovém swapu, seznámit se s tím, jakou podobu mohou mít lidskoprávní dokumenty ve virtuální realitě, prohlédnout si výstavy a začíst se do knih ve festivalové knihovničce. Kdo chtěl, mohl „jít“ do kina na vozíku a díky maskám na oči zažít projekci pouze s audiokomentářem. To vše letos proběhlo pod heslem: (co nejvíc) bezodpadově!

Workshop Pestrý tichý svět

Jak neslyšící telefonují? A jak poslouchají hudbu? Mohou řídit auto? Je výhodou mít neslyšícího souseda? Co je to audismus? Kolik znakových jazyků existuje? Jak se komunikuje dotekem? Je znakování jednoduché? A proč je dobré se u něj šklebit? V Česku je odhadem 10 tisíc neslyšících a 500 tisíc osob se sluchovým postižením. Pohled do „tichého světa“ nám pomohly v sobotu odpoledne zprostředkovat Věra Beranová a Michaela Novotná ze stejnojmenné organizace v Hradci Králové. Dvacítka účastníků workshopu si ověřila, jak jsou na tom s mýty o neslyšících, vyzkoušela prstovou abecedu, opravdu tichou poštu a naučila se i základy znakového jazyka, včetně věty „Ema ve středu vaří knedlík.“

Workshop sítotisku

Letos kvůli festivalu nemusel být vyrobený žádný nový kus látky, ušité žádné triko. Kousky z druhé ruky nám sponzorsky přispěla Diakonie Broumov a potisk pomohla zajistit střední grafická škola ve Velkém Poříčí – <http://www.ssptp.cz/>. Zájemci si mohli potisknout vybraný kus oblečení od trik přes šatů až po šátky během sítotiskové dílny, která byla k dispozici během celé soboty v Pellyho domech.

Výstavy

Po dobu festivalu mohli diváci ve foyer Kolárova divadla zhlédnout celkem tři výstavy. Fotografie Ivy Zimové pro Člověka v tísni nás přenesly na východ Ukrajiny, kde válka zuří už čtvrtým rokem. Více než 3,8 milionu lidí urgentně potřebuje humanitární pomoc, mezi nimi i milion dětí. Za velkými čísly, která ilustrují humanitární katastrofu jen pár stovek kilometrů od hranic Evropské unie, se skrývají jednotliví lidé se svými příběhy, tvářemi a osudy – a ty dokumentuje výstava *Nezapomeňte na Ukrajinu*. Ve spolupráci s umělkyní Toy Box vznikla v roce 2017 výstava komiksů *Ženy bez hranic*. Umělecky zpracovává čtyři skutečné životní

příběhy žen původem z Tuniska, Sýrie, Čečenska a České republiky. Příběhy žen, které nevzdávají svou cestu, a navzdory hraničním ve fyzickém prostoru i v myšlení lidí stále hledají lepší budoucnost pro sebe a některé i pro své děti.

Příspěvkem ke snímku *Hranice práce* byla i desítka černobílých fotografií Pavliny Binkové, na kterých zachytila atmosféru noční směny v brněnské pekárně devadesátých let. Koordinátorka školních projekcí Marie Hornychová k tomu trefně poznamenala: „Kdybych měla popsat nejhorší práce, byla by to plejáda – opakovaný noční: lednička v paštikárně, jogurtárně, noční v tiskárnách u stroje, rovnání časáků v díře v areálu Xaverov, noční úklidy nuselský radnice, starý, temný a začouzený od cigár, fuj, to bylo divnejch štací... Vždycky mě na těchhle místech, stejně jako Sašu Uhlovou, hrozně bralo pomyslení, že takovou práci dělaj lidi dnes a denně a dlouhodobě.“

Jeden svět pro všechny

I letos jsme se vydali mezi členy Senior klubu Ostaš. Pro festivalovou předprojekci jsme zvolili snímek *Sama*.

Nejedná se sice o film z nabídky festivalu, přesto nás zpracováním tématu stárnutí, stáří a mezigeneračních vztahů oslovil. Herečka Luba Skořepová byla navíc náhodskou rodačkou. Nejenom o tom, proč se cítila sama, si přijeli popovídat režisét filmu Otakar Faifr a střihač Michal Novák. Podle množství dotazů a komentářů se akce povedla. Ve spolupráci s Mateřským centrem MaMiNa jsme během čtyř projekcí nabídli hlídání dětí v prostorách Velikonoční výstavy v Pellyho domech. Komunitě neslyšících z Náchodska nám pomohla festival představit organizace Tichý svět – neslyšící diváci si poté mohli užít plnohodnotný filmový zážitek nejen díky titulům pro neslyšící, ale také díky tlumočení filmového úvodu a pofilmové debaty z/do znakového jazyka. Snímek Hranice práce jsme promítli s audiokomentářem a pro zvědavé diváky nechyběly masky na oči. Kdo chtěl, mohl vyzkoušet kino z perspektivy vozíku. Myšlenku festivalu Jeden svět pro všechny jsme podpořili i opětovným navázáním spolupráce s tréninkovou kavárnou Láry Fáry a zapojením jejich klientky Marty do obsluhy festivalové kavárny.

SWAP

Ve festivalové dramaturgii nechyběl snímek *Azurová*. Obrazově působivý dokument ukazuje nejen dopady lidské činnosti na ekosystém oceánů, ale také možnosti, jak moře před námi samými chránit. Film provází kampaň, která upozorňuje na nadměrné plýtvání a přehnaně konzumní styl dnešní doby a dává konkrétní návod, jak změnit své chování ve prospěch Země. Kampaň nás inspirovala k festivalovému Swapu. Zbylé věci jsme předali k dalšímu využití a z dobrovolných příspěvků podpořili Hospic Anežky České v Červeném Kostelci.

Virtuální realita

Možnost vyzkoušet, jak lidsko-právní témata zpracovává virtuální realita, zlákala asi padesátku nadšenců z řad návštěvníků, dobrovolníků i nás, organizátorů. Na výběr bylo devět snímků ve třech tematických kategoriích: snímky z oblasti ekologie, dokumenty týkající se migrační krize a také filmy, které přenesly diváky do vzdálených míst naší planety. Zdánlivě individuální zážitek se po sundání brýlí často proměňoval ve společné sdílení informací, dojmů a emocí.

Doprovodný koncert Vladimíra Václavka

Letošní jednosvětový koncert byl malou (nebo spíš velkou) hudební lahůdkou. Upustili jsme od velkého koncertu v sále a rozhodli se ho pro změnu uspořádat ve foyer divadla. Komorní prostředí se skvěle hodilo k hudbě Vladimíra Václavka, muzikanta a básníka, který v současnosti žije v Broumově. Jeho příjemně plynoucí, mnohdy až meditativní kytara, kterou ovšem dokáže rozvlnit pořádným rifem či znásobit až několika smyčkami, je obohacena o poetické, někdy spíš poeticky-burcující texty. Jak sám říká, hudba je pro něj tajemství, je to jeho životní cesta. A jako z celé jeho osoby, plyne z ní bytostný klid, který nám umožnil zcela se ponořit do jeho písní i vlastní představivosti.

Jedn(o)světová knihovnička

Městské knihovně jsme i tento rok věnovali několik knih, které se tematicky dotýkají promítnutých filmů: bibli udržitelného životního stylu *Bez obalu* Bey Johnson; *Sen o olympiádě*, ve kterém Alexander Kleider zpracoval formou komixu příběh odhodlané atletky Samii Jusuf Omar, která zahynula ve

Středozezemním moři při pokusu dostat se z válčícího Somálska do Evropy; „návod“ pro aktivního občana *Tyranie: 20 lekcí pro 20. století* od historika Timothyho Snydera; a nepostradatelnou *Nejlepší knihu o fake news!!!* autorské dvojice Petra Vejvodová a Miloš Gregor. Celkem jsme během čtyř let rozšířili knihovní fond o 29 titulů! Naplňte myšlenku knihovničky a čtěte s námi i po festivalu.

Festivalový žurnál

Na začátku byl nápad inspirovaný novinami, jaké známe z jiných festivalů. Na konci rozebraných sto výtisků *Festivalového žurnálu*. Autory všech sedmi příspěvků byli studenti a jejich texty nezůstaly bez odezvy. Hned dva dny po festivalu dostali nabídku přispívat na web nasebroumovsko.cz; jednu z recenzí otiskl také časopis *Sedmá generace*.

Školní projekce

Speciální bloky krátkých dokumentů pro základní školy i vybrané celovečerní dokumenty z nabídky festivalu Jeden svět jsme promítali na dvou desítkách škol regionu, celkem se uskutečnilo 29 projekcí. Volíme z větší části nadále model cestování po menších školách, často malotřídkách, i když je pro nás organizačně náročnější. Zkušenosti nám potvrzují, že vyučující ve známém prostoru „své třídy“ oceňují důvěrnou atmosféru mezi moderátorem a žáky, která umožňuje hlubší debatu o shlédnutých filmech. O promítání na malotřídkách je také velký zájem mezi studenty-dobrovolníky, kteří mají během Jednoho světa na školách příležitost vyzkoušet si vystoupení na veřejnosti. O studentském zájmu svědčí velké množství zapojených dobrovolníků. Středním školám jsme letos zprostředkovali zajímavé hosty – na projekce navázaly debaty s novinářem a politologem Vojtěchem Boháčem, s fotografkou a válečnou reportérkou Lenkou Klicperovou či s olympionikem Jakubem Noskem. Lidskoprávní dokumenty letos zhlédlo na 1500 školáků a studentů.

- <http://www.voss-na.cz/zpravy-z-cele-skoly/skolni-i-mimoskolni-aktivity/918-jeden-svet-na-skolach-poseste>
- <http://www.zshrbroumov.cz/index.php/skolni-akce/767-jeden-svet>

Promítej i ty!

Podzimní mezidobí a čas před přípravami festivalu jsme i letos vyplnili projekcemi úspěšných dokumentů posledních ročníků, které u nás diváci dosud neměli možnost vidět. Ve spolupráci s Muzeem papírových modelů jsme promítli dokument *Aminin profil*, ve Wonder-Full-House-Centru tematicky snímek *Ohrožená semínka*.

V náchodské kavárně Láry-Fáry jsme uvedli hned filmy dva: *Nemusíš s láskou, stačí s citem* a *Slyšet očima*, po kterém jsme debatovali s Věrou Beranovou a Michaelou Novotnou z organizace Tichý svět.

Polický Jeden svět v Praze a ve světě

Těší nás, že máme dlouhodobě dobré postavení mezi ostatními regionálními festivaly, tím spíš, že konkurence je velká. I letos jsme se návštěvností vyrovnali velkým městům, v počtu diváků (v absolutních číslech) se držíme v první desítce. Svou pozici jsme „zúročili“ nadvakrát, a měli tak možnost dalšího sbírání zkušeností a rozvoje. Marie Hornychová se s pražskými dramaturgy podílela na předvýběru přihlášených dokumentů pro školní projekce. Pavlína Binková se

v květnu zúčastnila workshopu v gruzínském Tbilisi, kde v rámci festivalu CinéDoc s úspěchem představila polický *Jeden svět* organizátorům filmových projekcí z regionů, pomohla se sdílením zkušeností a zasedla v porotě, která rozhodla o podpoře pro nejlepší dva projekty.

Propagace a PR

- > Výlep 200 ks plakátů A1 a A2 jsme zajistili po téměř celém okrese
- > Festivalové skládačky s programem a synopsemi byly zdarma k rozebrání v počtu cca 1200 ks na minimálně 80 místech okresu (knihovny, infocentra, kina, kavárny, cukrárny, restaurace aj.)
- > Festivalový program velikosti A0 byl po dobu tří týdnů na stojanech na Masarykově a Komenského náměstí, festivalový plakát velikosti A0 byl vyvěšen také ve výloze vedle koloniálu

> Banner 2x1m s logem a datem festivalu visel tři týdny před festivalem nad ulicí ústící do polického náměstí a také na čelní fasádě Kolárova divadla

> Polický měsíčník otiskl již tradičně čtyřstránkovou přílohu věnovanou festivalu a následnou reportáž z průběhu festivalu

> Upoutávky a články o akci otiskly také *Náchodský deník* a *Náchodský Swing*

> Tiskové zprávy, programy festivalu či pozvánku otiskla většina regionálních kulturních webů (*nasebroumovsko.cz*, *policko.cz*), festival rezonoval i na stránkách škol (Gymnázium Broumov, ZŠ Hradební Broumov)

><https://www.denik.cz/tipy/jeden-svet-police-nad-metuji-2018-285919.html>

><http://nase.broumovsko.cz/ostatni-kultura/v-polici-nad-metuji-zacina-jeden-svet-pojdte-do-kina.html>

><http://www.policko.cz/cs/novinky-z-policka/archiv/45>

><http://www.gybroumov.cz/cs/a/jeden-svet-uz-dnes>

> Festivalový videospot promítalo před filmy celý měsíc také náchodské kino Vesmír, byl promítnut i před projekcí snímku *Milada* v Kolárovo divadle, které se zúčastnilo cca 90 návštěvníků

> Divácká základna aktivně sleduje náš profil na Facebooku, kterým se snažíme také pravidelně informovat, během festivalu se o 10 zvýšil počet sledujících (na 605 bezprostředně po festivalu)

> Dbáme na to, abychom zdokumentovali průběh festivalu, ať již s pomocí profesionálních fotografů nebo dobrovolníků

> Do tvorby festivalových videí jsme zapojili studenty základních a středních škol, zejména ve spolupráci s místní ZUŠ; video z každého festivalového dne jsme zveřejnili na naší Fb stránce vždy hned den následující; video ze zahájení získalo dosah 3.600 uživatelů (bez placené reklamy), má přes 1.200 zhlédnutí

> V nákladu 100 ks jsme vydali *Festivalový žurnál* – festivalové noviny se sedmi příspěvky studentů ze středních škol v Broumově, ale i Náchodě, Hradci Králové a VŠ v Olomouci

Organizační tým

- Hlavní koordinátorka: Pavlína Binková – telefon 776 078 736, binkova.pavlina@gmail.com
- Projekce pro školy: Marie Hornychová – telefon 608 120 193, maruska.vin@centrum.cz
- PR: Michaela Plchová – telefon 608 112 461, chrabro@gmail.com
- Tým: Petra Hubková, Tomáš Mašek, Pavel Pinkava, Jiří Trnovský
- Pomocníci: Martin Kujínek, Aneta Matoulková, Roman Pavlínek, Magdaléna Troutnarová
- Studentští pomocníci v divadle: Ester Hadašová, Lenka Ištoková, Anežka Karpflová, Štěpán Kollert, Antonín Mráz, Johana Onderčová, Zuzana Trnovská, Michael Važan, Květoslava Vídeňová
- Studentští pomocníci během školních projekcí: Nela Čejchanová, Ester Hadašová, Eliška Hartmanová, Jana Havlová, Nicol Házová, Lenka Ištoková, Lukáš Jirásek, Aneta Lukešová, Štěpán Kollert, Antonín Mráz, Natálie Roudná, Josef Pelán, Julie Prokopová, Linda Repáňová, Lucie Repáňová, Kateřina Salašová, Nicola Sydney, Jiří Trnovský, Jakub Voves
- Zázemí divadla – Pellyho domy: Kamil Hušek, Jana Rutarová

- Promítači: Pavel Suchomel, Petr Obst
- Foto: Tomáš Hejzlar, Štěpán Horák, Martina Junková, Aneta Matoulková
- Festivalová videa: Jan Steiner – Minimax, Ondřej Čálek, Darek Husták, Nikolas Letzl
- Virtuální realita: Michal Roško, Pavel Žák
- Grafické práce: Petr John
- Autoři příspěvků ve Festivalovém žurnálu: Martin Lelek, Štěpán Chládek, Anežka Karpfová, Ester Hadašová, Eva Šefcová, Magdaléna Troutnarová, Lukáš Jirásek, Vanesa Veselá, foto Jan Steiner
- Sazba závěrečné zprávy a festivalových novin: Pavlína Binková

Partneři festivalu

Hlavními partnery festivalu jsou **Město Police nad Metují** a společnost **Hobra-Školník**. Festival dále finančně podpořily firmy **Hauk** a **UrbanicHaus**. Materiální podporu poskytly Diakonie Broumov, střední grafická škola ve Velkém Poříčí a společnost Veba. Partnerské ceny nabídly tiskárna Resl, společnost Mins a Bistro Pecka Náchod. S propagační pomohli zejména Koloniál Renata Police nad Metují, Kino Vesmír Náchod a Náchodský Swing. Děkujeme a vážíme si vaší pomoci!

Ohlasy

Přemýšleli jsme, co napsat víc, co vypíchnout... Protože filmový festival, to jsou především diváci, nabízíme ohlédnutí jejich očima.

Vyprávěli jsme si o tom doma. Taky máme podobnou zkušenost. Lidi z města často nechápou, že maso se získá za cenu života zvířete. A potom s masem plýtvají. (žákyně 7. B, ZŠ Hradební, Broumov o filmu *Rodinné řeznictví*)

Uvědomila jsem si, že pokračovat v rodinné tradici je vlastně trochu omezení svobody výběru. Já svobodu mám, rodiče mne nechají vybrat si povolání, co se mi líbí. (žákyně 7. B, ZŠ Hradební, Broumov o filmu *Rodinné řeznictví*)

Bylo to zajímavé. Překvapilo mne, že Tobias ve filmu říká, že mu nevadí, že je neslyšící. Líbilo se mi, jak jeho bratr mluvil a současně znakoval. (žák 8. A, ZŠ Hradební, Broumov po filmu *Neslyšící syn*)

Neumím si představit, jak to funguje v rodině, kde jsou rodiče neslyšící a dítě slyšící. Našla jsem Tobiase na Instagramu a krátké ukázky filmu na You Tube. (žákyně 8. A, ZŠ Hradební, Broumov, po filmu *Neslyšící syn*)

Nestává se nám často, aby plné kino školních dětí po projekci filmu spontánně tleskalo a pochvalně hvízdalo. *Neslyšící syn* je skvělý a pozitivní dokument. (Marie Hornychová, koordinátorka školních projekcí)

Film *Švéd v žigulíku* byl super, ukazuje, jak svět funguje. Základní principy fungovaly, ale stát ne. A k tomu potěmkinovský přístup... Měl jsem po něm zajímavou debatu, ale nestihli jsme probrat všechno, slíbili jsme si, že se k tomu ještě v budoucnu vrátíme. Každopádně díky, že jste mě na ten film upozornili, stálo to za to. (Tomáš Thér)

Především bych chtěla poděkovat všem pořadatelům, že nám vozí Jeden svět až pod nos. Jsem ráda, že naše malá Police může jednou ročně zažívat pocit výjimečnosti a přiřadit se k velkým městům, kde jsou filmové festivaly tradičním jídlem na kulturním menu. Letos se mi podařilo shlédnout devět filmů a nezklamal mne ani jeden. Paleta byla pestrá a témata silná, provokující k hlubšímu zamyšlení nad stavem světa. Jsem ráda, že se mi propojily tři věci. Moje vlastní pocity a myšlenky na téma sociální sítě a technologie obecně, jejich přínosy a hrozby pro lidstvo. Pak film *Čističi*; a následně reálná a hlasitá kritika Facebooku ve světě. Velmi si cením dokumentů, které mají tu sílu pohnout s myšlením lidí a nastartovat nějakou reálnou změnu. Chodím na Jeden svět v Polici od jeho začátku. Často hodně lidí v kině ani neznám, ale cítím silnou a příjemnou sounáležitost s těmi, kdo přemýšlí, cítí, diskutují a není jim jedno, co se děje za zdí, za rohem, za městem, zda hranicí, za mořem, za oceánem... Víte, jaké svátky mám v Polici nejraději? Vánoce, Velikonoce a Jeden svět. (Olga Landová)

Cizinec v ráji byl pro mne nejsilnější zážitek festivalu. Zapůsobila na mne polarita přístupů v azylovém řízení, množství argumentů, které je možno použít v rozhovoru s přistěhovalci. Ten krajní, vymezující se a vlastně odmítavý postup dle mého názoru vyvolává u druhé strany zlost, pocit nepřátelství vůči Evropanům. Kladu si otázku, jestli to jako Evropanka chci, jestli to nezvyšuje nebezpečí střetu. Přínosná byla i následující diskuse o situaci v ČR. Došla jsem k závěru, že u nás je téma přistěhovalců zneužíváno v kampaních politických stran. (Naděžda Dvořáková)

Díky plánované dovolené jsem ochutnala z nabídky „jen“ poslední film a chvíle před ním a po něm. Příjemná atmosféra na mě dýchla z Facebooku, z reakcí účastníků. Děkuju! Za pokračování tradice, za parádní přípravu i průběh. Za výběr filmů... prostě za vše. (Ida Jenková, starostka Police nad Metují)

